

така, то защо ни казвашъ, че турцитѣ не смѣятъ да ни ловятъ?

Мнозина отъ тия момчета плачеха и молѣха ми се да ги не оставямъ; но въ състояние ли бѣхъ азъ да изпълня желанието имъ? Азъ не можехъ да имъ позволя да се побунятъ, защото народътъ не бѣше приготвенъ за възстание, — ние нѣмахме никаква организация. Когато се размислихъ добре, то рекохъ:

— Ако сте българи и народолюбци, то ви се моля да се върнете и да си гледате работата. Азъ твърде добре зная, че турцитѣ не смѣятъ сега за сега и съ прѣстъ да ви побутнатъ; а ако се случи противното, т. е. ако захванатъ да ви ловятъ, то побѣгнете и дойдете при мене. Ако захванатъ да ви закачатъ, то азъ ще да се реша да запаля Сливенъ и да побуня народа, а тамъ щото Богъ даде! Върнете се! Азъ твърде добре зная, че турцитѣ сж го сгрѣли. Тия знаятъ, че азъ се намирамъ тука около 20 деня; но ни единъ изъ тѣхъ не смѣе да дойде и да ме гони. Преди 15 деня ме видѣха двама турци, на Дидеоглу синоветѣ, и азъ имъ казахъ, че ако излѣзе потеря да ме гони, то ще да запаля и града и селата; а ако нѣкой турчинъ ми се попадне въ ржцетѣ, то нѣма да го пустна живъ. Тия сж разказали по града и по селата какво съмъ имъ рекълъ, и азъ видя, че мойтѣ думи сж подействували. Азъ видѣхъ вече, че въ Цариградскитѣ вестници се говори за мене; турцитѣ знаятъ, че азъ се намирамъ отдавна на Балкана, и боятъ се да не направя бунтъ. Не мислете, че кукувицата е изпила до капка турския мозъкъ. Турция се бои отъ революцията, като отъ огъня.

После голѣми усилия и всевъзможни до-